

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 24-02-64837 פלג לורברבום נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

גלעד פלג לורברבום
ע"י ב"כ עו"ד סודרי

עורר

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רום

משיבה

החלטה

- 1
- 2 1. לפני ערר על החלטה שלא להשיב תפוס. בית משפט קמא דחה את בקשת העורר להשבת התפוס,
- 3 בנימוק שעל ההליך הוטל חיסיון, בנסיבות אלו יש להסיר את החיסיון על חומר המחשב טרם
- 4 ניתן יהיה להשיבו. השאלה הנדרשת למענה בערר היא האם זכותו של אדם בחומר מחשב
- 5 שהועתק שלא כדין (מכוח זכותו לפרטיות, זכותו הקניינית) גוברת על זכות הציבור ואינטרס
- 6 הציבורי בהטלת חיסיון על תוכן חומר המחשב?
- 7
- 8 2. רקע עובדתי - במסגרת הליך חקירתי השתמשה המשטרה במערכת תקשורת בין מחשבים,
- 9 פעולה זו בוצעה בשלב הסמוי של החקירה. לטענת הסגור שאבה המשטרה מתוך הטלפון הנייד
- 10 של העורר פרטי מידע שונים. תוכן המידע שנשאב לא היה תוכן אסור. החקירה עברה לשלב
- 11 הגלוי, הטלפון של העורר נתפס נערך בו חיפוש עפ"י צו חתום ומכשיר הטלפון הושב לעורר.
- 12 בסופו של יום החומר שנשאב כלל לא נמסר לצוות החקירה. הוא נתגלה לאחר שהוגש כתב
- 13 אישום כנגד העורר. העורר הגיש בקשה מכוח סעיף 37 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)
- 14 [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) לקבל בחזרה את החומרים שנשאבו נוכח העובדה
- 15 כי הם אינם מהווים חומרי חקירה בתיק. המשטרה סירבה להשיב את תוכן חומר המחשב של
- 16 העורר וזאת בנימוק שהוצאה על כך תעודת חיסיון לפי סעיף 45 לפקודת הראיות.
- 17
- 18 3. טענות העורר בערר - טוען העורר כי חומר המחשב האגור צריך להיות מוחזר לעורר וזאת מכוח
- 19 סעיף 37 לפקודה מאחר שמדובר בחפץ שיש לו לגביו זכויות יסוד קניין ופרטיות. חומר המחשב
- 20 אינו בעל תוכן אסור, כתב האישום שהוגש, אינו על עבירה שעבר באותו חומר מחשב והחומר
- 21 לא יוגש כראיה לבית המשפט. לעורר עומדת זכות השבה וזאת לנוכח סעיף 29(א)(3) חוק הגנת
- 22 הפרטיות מאחר שהחומר האגור שנתפס מוחזק שלא כדין תוך פגיעה בפרטיותו. עוד נטען, כי
- 23 תעודת החיסיון לא תקפה ביחס לבקשת החזרת התפוס משום שכוחה טוב רק למניעת הגשת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 24-02-64837 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

1 חומר המחשב האגור כראיה במשפט, בעוד שהעורר והמשטרה אינם מבקשים לעשות זאת, לכן
2 עותר העורר לקבל את חומר המחשב. העורר טען כי בית המשפט שגה שגיאה תוצאתית
3 ותפיסתית ביחס לתוקפה של תעודת החיסיון בהתייחס לנסיבות הקונקרטיות של המקרה, שכן
4 במקרה הנוכחי אי חוקיות התפיסה היא כה משמעותית וחריגה שיש בכוחה להתגבר על תעודת
5 החיסיון. תפיסת חומר האגור נעשתה שלא כדין תוך ביצוע עבירות פליליות ובכך יש נסיבות
6 מחמירות. ב"כ העורר טען לכך שחומר המחשב האגור בטלפון הנייד מגלם, על פי טיבו, מידה
7 גבוהה של פגיעה בפרטיות. לא היה היתר חוקי לתפיסה משום שהדין הישראלי לא מתיר חיפוש
8 סמוי מרחוק ושלא בידיעת המחזיק בטלפון הנייד. בנוסף נטען, כי התפיסה שנעשתה נעשתה
9 ללא צורך חקירתי וללא עילה מוצדקת בדין שכן לא נעברה עבירה והחומר שנאסף אינו יכול
10 לשמש כראיה בהליך משפטי. התפיסה שעשתה המשטרה בוצעה תוך ביצוע עבירות פליליות
11 לפי חוק המחשבים, לפי חוק ההגנה על הפרטיות ולפי חוק העונשין. חומר המחשב שנתפס
12 באופן תפיסתו הוסתר ע"י גורמי החקירה מהמאשימה וכמובן שהחומר האגור לא הועבר לצוות
13 החקירה וכלל לא נכלל בחומר החקירה בתיק. לענין תעודת החיסיון, נטען על ידי הסנגור כי
14 בית משפט קמא שגה מספר שגיאות. ראשית, תעודת החיסיון היא הליך חוקי וככזה לא ניתן
15 להוציא אותה ביחס למה שנעשה שלא כדין. לא ניתן להוציא תעודת חיסיון על חומר שהושג
16 בעבירה. שנית, תעודת החיסיון אינה מקנה מקור סמכות לתפיסה בדיעבד של דבר שלא נתפס
17 ואי אפשר היה לתפוס אותו כדין. מעבר לכך, אין כיום גם שום צורך בהמשך תפיסתו. שלישית,
18 פרוצדורלית לא ניתן יהיה לקיים את הבקשה להשבת תפוס במתווה של עתירה להסרת חיסיון,
19 שכן בית המשפט יקבל הסברים במעמד צד אחד מאותם אלו שהוציאו את החומר הנדרש באופן
20 לא חוקי, דבר שיוצר ניגוד עניינים. עוד נטען כי שגה בית המשפט בפרשנותו לתכולת תעודת
21 החיסיון לנוכח העובדה כי תעודת החיסיון חלה אך ורק לשיטת הסנגור בהליך שמיעת הראיות
22 ולא מחוצה לה ובוודאי שלא כלפי כולי עלמא. לטענתו טוען הסניגור כי לו חשב המחוקק שיש
23 מקום להרחיב את תעודת החיסיון כלפי כולי עלמא הרי שהיה אומר זאת בצורה מפורשת.
24 אולם הדין הקיים מתייחס אך ורק לכך ש"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל"
25 משמע בהליך שמיעת הראיות. נטען כי לו סבר המחוקק שהליך תעודת החיסיון היא גבוהה על
26 השבת תפוס בהתאם לסעיף 37 לפקודה היה מסייג זאת במפורש. עוד טען הסנגור, כי שגה בית
27 המשפט קמא שעה שקבע שבקשת העורר יכולה להתברר רק במסגרת עתירה לגילוי ראיה. זאת,
28 בשל עתירת העורר להשיב את התפוס מכוח סעיף 37 לפקודה. כיוון שהתקיימו התנאים
29 במסגרת הפקודה ולא היה מקום לקשור את תעודת החיסיון להחזרת התפוס. בנוסף טוען
30 הסניגור, כי חומר המחשב האגור הוא חפץ תפוס כהגדרתו בחוק בניגוד לקביעת בית משפט
31 קמא שקבע שהחומר התפוס אינו מהווה תפיסת חפץ. לסיום טען בא כוח העורר כי בית המשפט
32 קמא נפל לשגיאה עת דחה את טענות העורר, שכן תעודת החיסיון לא יכולה להוות מקור סמכות
33 להחזקת חומר מחשב שנתפס שלא כדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 24-02-64837 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

4. טענות המשיבה בערר – נטען, שהחומר האגור אינו מהווה תפוס כהגדרתו כיוון שהוא חומר
העתק של חומר דיגיטלי שהיה בטלפון שהוצא באמצעות מערכת שמפעילה המשטרה באופן
סמוי לפני הפרוץ והוא לא נתפס כמו שנתפס חפץ כמשמעו בפקודת סדר הדין הפלילי. עוד נטען
כי החסיון שחל במקרה זה הוא חסיון על כל השימוש במערכת לרבות תוצריו, דבר שאינו
מאפשר לביהמ"ש למסור את החומרים. לטענת המשיבה אם האזנת הסתר היא פסולה או
מותרת, אין זכות קניינית לנאשם בתוצרים. תעודת החסיון הוצאה על השימוש במערכת
טכנולוגית ותוצריה. בחלק הסמוי היתה חדירה מרחוק לטלפון ונשאבו חומרים מרחוק.
החומרים לא נעלמו מהטלפון שלו ונשארו בטלפון. החומרים נשאבו באמצעות מערכת
טכנולוגית שמשמשת להאזנת סתר בתקשורת בין מחשבים. מתוך הטלפון של העורר נשאבו
תכנים שלא גרמו למחיקת התכנים מהטלפון של העורר. נוכח קיימה של תעודת החסיון אין
מקום להשיב את החומר האגור.
5. במסגרת הדיון הוצגה לבית המשפט פרפרזה ממנה עולה כי ביום 11.02.21 ניתן על ידי בית
משפט צו האזנת סתר לתקשורת בין מחשבים. עוד עולה מהפרפרזה כי ביצעו פעולות
טכנולוגיות ע"י המשטרה והושגו תוצרים. כן נכתב כי במסגרת מימוש הצער בעניינו של העורר
ביצע המערכת פעולות מסוימות הכוללות נוסף על האזנת הסתר לתקשורת בין מחשבים גם
קבלת מספר פרטי מידע נוספים שהיו הגורים בטלפון הסלולרי של העורר מידע נוסף זה לא
הועבר לצוות החקירה.
6. החלטת בית משפט קמא - דחתה את הבקשה להשבת התפוס וזאת ממספר טעמים, כיוון
שהעורר ויתר על טענותיו לעניין האזנת הסתר ומיקד את הערר בשאלה אחת היא שאיבת
החומר האגור, הרי שאתמקד בהחלטת בית משפט אך ורק בשאלה זו. בית משפט קמא קבע כי
דינה של הבקשה להידחות וזאת נוכח קיומה של תעודת חסיון החוסה על חומר המחשב
האגור. המתווה הדיוני הנכון לדעת בית משפט קמא הוא הסרת החסיון בטרם ניתן יהיה לדון
על השבת החומר האגור. בית משפט קבע במסגרת ההחלטה, שתעודת החסיון חלה על חומר
המחשב האגור וזאת נוכח העובדה כי תעודת החסיון היא כלפי כולי עלמא ולא רק במסגרת
ההליך המשפטי של גביית ראיות כפי שטוען העורר. עוד קבע ביהמ"ש קמא כי מבחינת תכלית
החקיקה הוצאת תעודת החסיון מטרתה לשמור על עניין ציבורי חשוב ומשכך אין מקום
להורות על השבת החומר האגור בטרם יתקיים דיון בעניין לאחר שתוסר תעודת החסיון.
בנוסף קבע בית משפט קמא, כי הטענות לפיהן יש להשיב את החומר האגור בשל אי חוקיות של
החיפוש, מקומן להתברר בהליך העיקרי לעניין אי חוקיות החיפוש רק לאחר שתתקבל החלטה
לעניין חוקיות החיפוש יהיה מקום לקביעה האם המשטרה מחזיקה בחומרים שלא כדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 64837-02-24 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

7. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחומרים שהוגשו לעיוני במסגרת הבקשה אני מוצא לדחות את הערר. אציין כי בטענותיו של העורר קיימים שני כשלים עיקריים שאינם מאפשרים קבלת הבקשה. הכשל הראשון, קשור בהיעדר מסוימות של החומר האגור. הכשל השני, קשור בניסונו של העורר לדלג מעל תעודת החיסיון מבלי להסירה בטענות משפטיות שתוכן הן טענות כנגד החיסיון.
8. הכשל הראשון, הוא העדר מסוימות של התפוס המבוקש להשבה. יצוין כי הסנגור טוען כי המערכת שאבה את החומרים מתוך הטלפון של העורר שלא כדין. אולם במסגרת הדיון לא ידע הסנגור לומר לבית המשפט איזה חומרים הוא מבקש לקבל. הדרישה באופן כללי היא לקבל את חומר המחשב הנשאב. אולם מה הוא אותו חומר אין לעורר מושג קלוש לגביו. הטענה שהעלה עורר היא למעשה בקשה לקבל חומר אגור כלשהו שאינו ידוע גם לעורר עצמו. השאלה היא אם כן האם עצם הפעולה הלא חוקית שביצעה המשטרה צריכה להוביל לתוצאה של השבת החומר האגור. הכשל בטענה של המשיב בהיעדר ידיעה מה אמור לחזור אליו היא כפולה. ראשית, יצוין כי בטלפון בוצעה תקשורת בין מחשבים במסגרתה נשאב חומר מהטלפון. לחומר המחשב שנשאב יש חשיבות. שכן העילות אליהן מדבר העורר כי הן יוצרות את הצורך בהשבה נשענות על פגיעה בזכויותיו. אולם משאין לעורר ידיעה לתוכן חומר המחשב. האם נטען לטעון כי מדובר בחומר החוסה תחת הגנת הפרטיות או מדובר בחומר שמהווה קניין של העורר. ככל שלא מדובר בחומרים כאלו הרי שהפגיעה בעורר היא ברמה נמוכה יותר בצורה משמעותית מהטענות שטען העורר. העובדה כי המערכת הופעלה שלא כדין כשלעצמה לא מביאה לתוצאה של השבת חומר המחשב. לא כל פעולה שמבצעת הרשות שלא כדין התוצאה היא בהכרח השבה. למעשים שלא כדין יש תרופות שונות ובית המשפט לא אחת נדרש לאזן בין הפעולה שלא כדין שבוצעה לבין הנזק שעלול להיגרם לציבור כתוצאה מאותה פעולה. העובדה שהמשטרה פעלה שלא כדין לא צריכה להביא לתוצאה בהכרח שיש בה כדי לפגוע בציבור. במקרה הנוכחי בשל העדר מסוימות של חומר המחשב שנשאב מהטלפון, הרי שלא ניתן לקבוע בכלל כי הפעולה הייתה שלא כדין או שהייתה הפרה של קניינו של העורר או שנפגעה פרטיותו. בפרפרזה שניתנה לבית המשפט נרשם כי התקבלו מספר פרטי מידע נוספים שהיו אגורים בטלפון הסלולרי. לא ידוע האם מדובר בפרטי מידע שיש בהם פגיעה באחד מהעילות שציין סנגור. אם לדוגמה המערכת שאבה במקרה הנוכחי, אך ורק פרטי מידע הקשורים בנתונים טכניים של מכשיר הטלפון הרי שאף אחד מה הגורמים שציין הסנגור אינם מתמלאים במקרה זה. אין לעורר זכות לפרטיות בנתונים טכניים, הפרטים הטכניים אינם קניינו של העורר ומעבר לכך לא ניתן לקבוע כי החיפוש היה שלא כדין. העדר המסוימות של חומר המחשב שנשאב יוצר מסך ערבל שלא מאפשר לבית המשפט לבחון את העילות שמעלה העורר בפן העקרוני ויישומו על המקרה הקונקרטי. מדובר בהשערות שמעלה הסנגור מבלי שהוא יכול לבסס אותן בצורה עובדתית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 24-02-64837 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

- 1 כלשהי, על מנת לחשוף את המידע שנשאב מה הטלפון יש צורך בהסרת החיסיון על מנת שבית
2 המשפט יוכל להיחשף לאותו חומר ולקבוע שאכן הייתה פגיעה העומדת באחת מעילות שציין
3 הסנגור. בהיעדר מידע באשר למידע שנשאב מהטלפון. מדובר בטענה בלתי מבוססת. בא כוח
4 העורר הפנה את בית המשפט לדוח ועדת מררי לפיה עצם שאיבת החומרים מהטלפון הנייד, יש
5 בה כדי להביא לתוצאה של פעולה שלא כדין. אולם טענה זו נאמרה בעלמא שכן במסגרת ועדת
6 מררי הועלו דוגמאות שונות לגבי הפעלת התוכנה. במקרה הנוכחי, בשל העדר מסוימות של
7 החומר הנדרש להשבה, הרי שמדובר בטענה לא מבוססת. טענה הטוענת כי הדוגמאות בוועדת
8 מררי חלות במקרה הנוכחי. הן דבר שלא הוכח בשום צורה ואופן במקרה הנוכחי. אלא הן
9 טענות שנוזקו בחלל אולם בית המשפט ללא ביסוס עובדתי מינימלי.
10
- 11 9. הפרקליטה שהופיעה בדיון טענה כי לא נמחקו חלקים מהחומר שנשאב בטלפון הנייד של
12 העורר. אם אכן זהו המצב, הרי שלא ניתן לשלול את טענת המדינה כי לא מדובר בתפוס אלא
13 בחומר מועתק. על פניו במקרה הנוכחי נראה כי בוצעו מספר שלבים של הליך חקירת הטלפון.
14 השלב הראשון, מתייחס לשימוש בתוכנת התקשורת בין מחשבים שאיבת חומר מחשב מתוך
15 הטלפון של העורר ושמירתם. השלב השני, מתייחס לשלב בו נתפס הטלפון הנייד של העורר
16 וחדירה אליו כדין, על כך לא חולק העורר. משעה שנתפס הטלפון הנייד של העורר והייתה
17 חדירה אל הטלפון הנייד הרי שהמדינה יכלה להעתיק את הטלפון הנייד בשלמותו. העורר אינו
18 מבקש של העותק של הטלפון הנייד שנתפס כדין אלא הוא מבקש לקבל את העותק של השאיבה
19 בשלב התקשורת בין מחשבים. איני יורד לסוף דעתו של העורר. מדוע יש לתת את העותק של
20 החומר האגור מהטלפון בשלב התקשורת בין מחשבים ואין מקום להשיב את החומר המועתק
21 שגם הוא החומר האגור של הטלפון בשלב צו החיפוש שנעשה כדין. לאור הצהרת המשיבה כי
22 שאיבת החומר האגור ככל שהייתה כזו אינו מוחקת את החומר האגור, מביאה אותי למסקנה
23 כי אין שום הבדל בין החומרים המצויים בידי המדינה. המטרה היחידה שהעורר מבקש לקבל
24 את החומר מהטלפון בשלב התקשורת בין מחשבים הוא על מנת ללמוד על דרכי העבודה של
25 המערכת המשטרית, זו החוסה תחת החיסיון.
26
- 27 10. נוכח האמור יש לעבור לשאלה השנייה האם חל החיסיון במקרה הנוכחי. שאלה זו מגלמת את
28 הכשל השני שבערר הוא הניסיון לדלג מעל תעודת החיסיון ולקבל את החומר האגור שיביא
29 לגילוי השיטות והאמצעים. טוען הסניגור כי החיסיון אינו חל במקרה הנוכחי וזאת נוכח
30 העובדה כי החיסיון חל רק בשלב שמיעת הראיות. לדעת הסנגור תעודת החיסיון אינה יכולה
31 לחול מחוץ לבית המשפט ושלא במסגרת ההליך למטרתו היא הוצאה. איני מסכים עם טענה
32 זאת כלל וכלל. לכאורה לשיטת הסניגור קיימים שלבים בהליך המשפטי לפיהם קיימת תעודת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 64837-02-24 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

1 חיסיון על עניין מסוים, אולם אם אין אנו בשלב שמיעת הראיות, התעודה אינה חלה. לדוגמא
2 מיד שמסתיים המשפט, הרי שאין מקום יותר לתעודת החיסיון על העניינים שחוסים תחת
3 תעודת החיסיון ויכול אדם למסור פרטים לגבי המידע הזה, או שיש להעבירם לכל הדורש על
4 פי דרישה נוכח העובדה כי המשפט הסתיים ותכני התעודה אינם עומדים עוד להגשת ראיות
5 בבית המשפט. או דוגמא נוספת, במסגרת בקשות שונות בבית המשפט כדוגמת הליך המעצר
6 יכול נאשם לדרוש את התכנים החוסים תחת תעודת החיסיון, כיוון שאין אנו בשלב הגשת
7 הראיות. לא היא, תעודת החיסיון היא לטובת הציבור ושמירה על אינטרסים ציבוריים
8 שיאפשרו את המשך התפקוד התקין של המשטרה. תעודת החיסיון היא תעודה דקלרטיבית
9 שמוצאת במהלך הליך משפטי שמטרתו לחסות בצורה דקלרטיבית על תכנים, אמצעים, שיטות
10 או כל דבר אחר שמהווה חלק בעבודת המשטרה וזאת ע"מ כשהמשטרה תוכל באמצעים
11 העומדים לרשותה להמשיך ולפעול מבלי לגלות לציבור את שיטות העבודה שלה. המידע הציבור
12 במשטרה על שיטות העבודה והאמצעים כולו חסוי מפני הציבור וזאת לטובת הציבור על מנת
13 שניתן יהי לחשוף פשעים. מי שמבקש להוציא את תעודת החיסיון זו היחידה המשטרית.
14 היחידה המשטרית פונה ליחידת התביעות הרלוונטית שמבקרת את הקיף החיסיון הנדרש.
15 בסופו של יום מוגשת בקשה לשר הרלוונטי להוציא תעודת חיסיון, שהיא התעודה
16 הדקלרטיבית לא כלפי בית המשפט, אלא כלפי כלל הציבור, התעודה משרטת לכלל הציבור את
17 גבולות הגזרה של החומרים האסורים בעיון במקרה הספציפי של התיק הספציפי. סעיף 45
18 לפקודת הראיות, אינו משרטט את גבולות החיסיון כטענת העורר. אלא הסעיף קובע את יישום
19 העיסוק בחומר החסוי. קרי, אדם לא רשאי למסור מידע על תוכן חסוי, אין הדבר יהיה בהכרח
20 בהליך הגשת ראיות במשפט. כלום מותר לשוטר שפרש מהמשטרה לפרסם שיטות עבודה של
21 המשטרה בפרהסיה ולפגוע בטובת הציבור? התיבה השנייה של סעיף 45 לפקודת הראיות עוסק
22 במצב שבו נמסר המידע החסוי בית המשפט לא יקבלו. הקבלה אינה תחומה להליך הגשת
23 הראיות והיא יכולה להיות בכל שלב של ההליך שבו בית המשפט נדרש לשמור על טובת הציבור.
24
25 11. במקרה הנוכחי ברור כי תעודת החיסיון מטרתה לשמור על שיטות ואמצעים של המשטרה.
26 צמצום תעודת החיסיון אך ורק לשלב שמיעת הראיות בבית המשפט חוטאת למטרת התעודה.
27 המטרה היא לא שבית המשפט לא ייחשף לחומר החסוי, כפי שנטען, שכן יש הליך להסרת
28 תעודת החיסיון ומי שנחשף לחומרים הוא בית המשפט. תעודת חיסיון במקרה הנוכחי נועדה
29 לאסור חשיפת שיטות ואמצעים של המשטרה. העברת החומר האגור מהטלפון של העורר
30 מטרתה היא אחת לחשוף את השיטות והאמצעים של המשטרה, במסגרת התקשורת בין
31 מחשבים. כאשר העורר ידע מה המשטרה מחפשת בטלפון הנייד באמצעות תקשורת בין

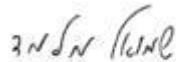

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"ח 24-02-64837 פלג לורברבוים נ' מדינת ישראל

1 מחשבים, ידע הוא והציבור כולו כיצד פועלת אותה תקשורת בין מחשבים. שתעודת החיסיון
2 מבקשת לחסות.
3
4 12. טענת הסנגור כי תעודת החיסיון אינה יכולה לחסות חומרים הנדרשים להשבה במסגרת בקשה
5 לפי סעיף 37 לפקודה. היא טענה שחותרת תחת תעודת החיסיון. הסנגור לא בכדי לא מעוניין
6 להגיש בבקשה להסרת תעודת החיסיון, שאז הוא יצטרך לחשוף את מטרתה של הבקשה והיא
7 חשיפת אמצעי או שיטה של המשטרה. לכן עטף הסנגור את הבקשה במעטה של שאלה עקרונית,
8 אולם לא בשאלה עקרונית, משפטית פרשנית עסקינן. אלא, בניסיון לדלג מעל הקיר הניצב לפני
9 העורר היא תעודת החיסיון ולקבל את המידע שיאפשר לעורר לראות את שיטות העבודה של
10 המשטרה שיש בהן לפגוע באינטרס הציבורי של טובת הציבור. כלל הטענות שהעלה הסנגור
11 בערר הן טענות כנגד תעודת החיסיון. מקומן להישמע בדיון להסרת חיסיון ולא בבקשה להשבת
12 תפוס.
13
14 13. סוף דבר, אני מוצא לדחות את הערר. זאת נוכח העובדה כי העורר לא עמד בתנאי הבסיסי
15 ביותר והוא מסוימות הבקשה. חומר המחשב כפי שנקבע בהגדרה בפקודת סדר הדין הפלילי
16 הוא כותרת ויש צורך במילוי כותרת זו בפרטים. במקרה הנוכחי הסנגור בעצמו לא יודע למלא
17 את הכותרת, מהו חומר המחשב בתוכו. הטענה העיקרית שנטענה לפני כי ייתכן שבשלב שאיבת
18 החומרים מתוך הטלפון של המשיב נמחקו חלקים מחומרים אלו מתוך הטלפון. לכן מבקש
19 העורר לקבל את כלל החומרים שנשאבו מה הטלפון הנייד. בדיון עצמו הצהירה נציגת המשיבה
20 שהחומרים שנשאבו מהטלפון לא נמחקו. בנוסף בשלב החקירה הטלפון נתפס כדין ובידי
21 המשטרה הייתה אפשרות להעתיק אותו בשלמות, דבר שלגביו לא נטען כי הייתה פגיעה
22 בפרטיות או בקניינו של העורר. מעבר לכך על הליך התפיסה או העתקה קיימת תעודת חיסיון
23 והעברת החומר בהכרח יכולה לפגוע בטובת הציבור. הרי, שאין מקום לדלג מעל התעודה
24 ולהגיע ישירות לאפשרות לגלות את האמצעים והשיטות מבלי שיתקיים דיון בהסרת תעודת
25 החיסיון. בהתחשב בכך, שאין דרך לדעת מהם החומרים אותם מבקש העורר להשיב לעצמו,
26 עליו לעבור דרך הליך של הסרת חיסיון על מנת שניתן יהיה לבחון בקשתו.
27
28
29
30

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשפ"ד, 08 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

31
32

